

Entrevista a Vicenç Matas

Rafael Gallego
Miquel Cruz

Temps Moderns- ¿D'on va sortir la vostra afició pel cinema? **Vicenç Matas**-. Per a la meua generació el cinema era pràcticament l'única manera de saber coses d'altres llocs. S'aprenia més a les sales de projecció que no a l'escola. El cinema em va ensenyar com era el *far west* i el que feien els corsaris, per exemple.

T.M.- ¿Quin va ser el camí que vàreu seguir per formar-vos tècnicament i aprendre el llenguatge cinematogràfic? **V.M.**-. La meua formació va ser bàsicament autodidacta: de petit, mon pare em va regalar una càmera petita i vaig començar a fer fotos. Amb el temps vaig anar evolucionant en les diferents tècniques: fotografia, súper vuit, setze mil·límetres... de totes maneres la millor escola de totes ha estat la televisió. També va tenir la seva importància una estada a París el 73 on vaig tenir l'oportunitat de veure moltíssimes

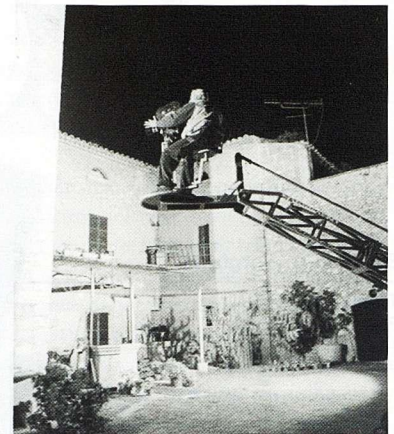
pel·lícules de grans mestres del cinema a la cinemateca de París.

T.M.-. ¿Com vàreu viure esdeveniments tan importants com ara l'esbucament de la Casa del Poble o la manifestació per l'Estatut d'Autonomia a l'any 1977?

V.M.-. Vivíem allò d'una manera molt especial, participant-hi activament. La meua càmera era subjectiva. Prens consciència que participant-hi formes part de la història d'aquest país. Em sent privilegiat perquè he viscut aquesta part de la història a primera fila, per les bones coses i les dolentes.

T.M.- ¿Quin era el vostre objectiu essent testimoni del que passava al carrer?

V.M.-. Cadascú tenia el seu paper. En el meu cas intentava obrir un petit forat de llum en la foscor de l'època i que d'aquesta manera la gent se'n temés que hi havia altres coses. Era una lluita diferent, ara la lluita és més

difícil, queda més difosa.

T.M.- ¿Per què tenim tan poca gent a les illes que hagi fet coses rellevants en el món del cinema?

V.M.-. Jo crec que no ha hi hagut una classe burgesa que es dedicàs al món del cinema com a indústria. Es necessita una infraestructura industrial i econòmica i després saber vendre el producte, que ha de ser especial i "nostre", i aconseguir que interressi fora. Tenim magnífics exteriors i una llum mediterrànea incomparable, també tenim llocs on editar, de gent de fora que ve a rodar aquí, però ens falta gent que s'animi empresarialment.

T.M.- ¿En què consisteix la vostra darrera feina, "El secret"?

V.M.-. "El secret" és la meua aportació als 100 anys de cinema. És un llarg de 50 minuts en el qual, a partir d'una petita anècdota relacionada amb el pòster d'una pel·lícula històrica: *El secreto de la pedriza*, faig una espècie d'investigació dels elements bàsics d'aquella obra feta per gent de Mallorca. Es toquen temes com ara el contraban, la història del pòster de la pel·lícula, etc.

T.M.-. Per finalitzar, parlem dels vostres futurs projectes.

V.M.-. Ara estic preparant un curtmetratge, *Dijous Sant*, dirigit per Jaume Vidal i que conta una curiosa història emmarcada en una processó de Setmana Santa. Estam rodant exteriors i no crec que estiguem molt a acabar. ♦

Vicenç Matas
treballant a
Dijous Sant

A qui els déus volen vèncer, primer el tornen boig.
Corredor sin retorno, de **Samuel Fuller**.